

Petr Kubát, „Poslední paladýn“ české dekadence Jarmil Krecar z Růžokvětu. Erotika, stylizace a inspirace v jeho životě a díle, diplomová práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2007.

Posudek oponenta diplomové práce

Zabývat se českou literární dekadencí bývá hra ošidná. Probrat se nánosem literárního bahna (nebo „bezcenných plíšků“), aby se tu a tam zableskl „zlatý valounek“ literární hodnoty, je stejně složité jako snímat masky, jejichž pomocí se poštovní úředníci a muzejní knihovníci chtěli proměnit v aristokraty. Pro literárního historika bývá někdy těžké nepodlehnout jejich stylizaci a zachovat si náležitý odstup od objektu svého vědeckého zájmu. Myslím si, že se to Petru Kubátovi v diplomové práci vcelku povedlo, byť v úvodu práce hrozil použitím metody „individuální autobiografie“.

Nebyl prvním, který se zabýval osobností Jarmila Krecara. Navázat mohl na předchozí práci Gabriely Dupačové, provdané Zemanové, která se však zabývala především jeho bibliofilskými zájmy. K hlubšímu vhledu do Krecarova života a díla Petr Kubát musel projít rozsáhlou neuspořádanou Krecarovu osobní pozůstalost uloženou LA PNP ve Starých Hradech. Věřím, že to nebyla snadná práce nejen vzhledem k rozsahu úctyhodných 83 kartonů, ale i k obsahu, jež netvořily jen písemné prameny. Nezáviděným úkolem bylo pročíst i celé dílo Jarmila Krecara, které se ne vždy blížilo tomu, co můžeme nazývat poezií.

K pochopení osobnosti Krecarova ražení je potřeba znát dobře dobový kulturní kontext. To Petr Kubát osvědčil v první části diplomové práce. Na základě odborné literatury a pramenů se v ní zabývá atmosférou českého fin de siècle. Všimá si širšího kontextu vzniku české dekadence, vysvětluje pojem dandismus, klíčový k pochopení autostylizace dekadentů, objasňuje roli erotiky v literatuře i společnosti počátku dvacátého století. Bez výše zmíněného by bylo složité najít cestu k pochopení Jarmila Krecara.

Teprve po náležité přípravě přistoupil Petr Kubát k životopisu „posledního paladýna české dekadence“ a rozboru jeho díla. Je příznačné, že obraz Krecarova života dominuje nad jeho literárním odkazem. Snažil se být dandym a snad se mu to z části dařilo, i když do Oskara Wildeho měl stejně daleko jako jeho přátelé z okruhu Moderní revue. Více však byl sexem posedlým středoškolským profesorem a později muzejním knihovníkem, jenž se navíc (bohužel) pokoušel o poezii. Je dobře, že Petr Kubát Krecarovo básnické dílo nepřeceňuje. Mezi básněmi erotického ražení prvního období tvorby a přisprostlými deklamovánkami z konce Krecarova života bych viděl rozdíl jen v oprostění se od nadbytečných metafor. Asi

nejlepší z jeho prací jsou eseje a kulturně historické causerie z třicátých let a nepochybně překladatelská činnost. Dost možná, že největší význam české dekadence tkvěl právě v promyšleném zpřístupňování důležitých děl evropské literatury.

Diplomová práce Petra Kubáta je zdařilá. Vyniká po stránce stylistické i formální. Zvláště oceňuji výběr obrazové přílohy, která hraje větší roli než jen ilustrativní. Stačí třeba porovnat Krearovy podobizny z různých let.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou výborně.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 17. 8. 2007